

Warszawa, 28 stycznia 2025 r.

WRD.5133.4.49.2024.MW

ZAWIADOMIENIE

Działając na podstawie art. 22 ust. 2 ustawy z dnia 23 lipca 2003r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2024 r., poz. 1292), oraz § 15 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 26 maja 2011 r. w sprawie prowadzenia rejestru zabytków, krajowej, wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków oraz krajowego wykazu zabytków skradzionych lub wywiezionych za granicę niezgodnie z prawem (Dz.U. 2011 nr 113 poz. 661, ze zm.)

- zawiadamiam o włączeniu karty ewidencyjnej **budynku dawnej synagogi położonego przy ul. Bambusowej 9 w Warszawie**, dz. ew. nr 12 ob. 3-12-86, do wojewódzkiej ewidencji zabytków.

W ramach rozpoznania wartości zabytkowych obiektu MWKZ dokonał jego oględzin, kwerendy archiwalnej oraz analizy stanu zachowania. Budynek synagogi przy ul. Bambusowej 9 został wzniesiony w 1938 r., na terenie nieruchomości „Willa Józefina”, staraniem rabina Pinkusa Finkielsztejna. Środki na budowę pochodziły od warszawskiego przedsiębiorcy, Michela Mendelsohna. W budynku synagogi działała szkoła (cheder), stanowiła ona miejsce spotkań Żydów z Gminy Letnisko-Falenica. W czasie okupacji w synagodze utworzony został przez Niemców punkt zbiórki nałożonych na Żydów kontrybucji. Urządzono w niej również szpital dla chorych na tyfus oraz wydawano posiłki dzieciom. W 1944 roku budynek został uszkodzony. W latach 50. XX w. stał się własnością Warszawskiej Spółdzielni Spożywców „Społem”, która wykonała jego remont, nadbudowała o kondygnację oraz przystosowała do funkcji szkoleniowo-hotelowych dla pracowników. W latach 70. XX w. odnowiono elewację budynku.

Budynek synagogi założony został na rzucie prostokąta, jest murowany z cegły, podpiwniczony, 3-kondygnacyjny, z użytkowym poddaszem, o wielopłociowym dachu krytym wtórnie dachówką. Elewacje są 4-osiowe, tynkowane, o skromnym detalu architektonicznym w postaci profilowanego gzymsu koronującego. Otwory okienne parteru zamknięte są łukiem pełnym, pozostałe są prostokątne. W elewacjach północnej i południowej w drugiej osi znajduje się wejście. Od strony zachodniej do budynku przylega parterowy, murowany aneks o dachu krytym papą. Elewacje aneksu są 2-osiowe.

Wzniesiony w 1938 r. budynek posiada znaczne wartości historyczne, dokumentując obecność oraz działalność ludności wyznania mojżeszowego na terenie Falenicy. Jest jednym z nielicznych już zachowanych, murowanych budynków związanych ze społecznością żydowską, która miała znaczący wpływ na rozwój urbanistyczny Falenicy. Nośnikiem wartości artystycznych jest forma budynku, który wzniesiony został w latach 30. XX w. i stylistyką nawiązuje do modernizmu. Ponadto przedmiotowy budynek jest nośnikiem wartości naukowych, które wynikają z jego warstwy materialnej, m.in. technologii wykonania, użytych materiałów oraz rozwiązań technicznych, a także zachowanej autentycznej formy.

Na podstawie art. 22 ust. 2 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, wojewódzki konserwator zabytków prowadzi wojewódzką ewidencję zabytków w formie kart ewidencyjnych zabytków znajdujących się na terenie województwa, a zgodnie z art. 22 pkt. 4 i 5 tejże ustawy, w gminnej ewidencji zabytków (prowadzonej przez organy samorządu terytorialnego w formie kart adresowych zabytków nieruchomości z terenu gminy) powinny być ujęte zabytki nieruchome: wpisane do rejestru zabytków, znajdujące się w wojewódzkiej ewidencji oraz inne zabytki wyznaczone przez wójta/burmistrza/prezydenta miasta w porozumieniu z wojewódzkim konserwatorem zabytków.

Zgodnie z art. 39 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. 2024 poz. 725), w stosunku do obiektów budowlanych oraz obszarów niewpisanych do rejestru zabytków, a ujętych w gminnej ewidencji zabytków, pozwolenie na budowę lub rozbiórkę obiektu budowlanego wydaje właściwy organ w uzgodnieniu z wojewódzkim/samorządowym konserwatorem zabytków. Artykuł 7 pkt. 4 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami uwzględnia również ochronę dla zabytku nieruchomego figurującego w gminnej ewidencji zabytków poprzez ustalenie ochrony w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego albo w decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, decyzji o warunkach zabudowy oraz decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej (linii kolejowej/ lotniska użytku publicznego).

Natomiast zgodnie z § 15 ust. 1 ww. rozporządzenia o zamiarze włączenia karty ewidencyjnej zabytku do wojewódzkiej ewidencji zabytków, o włączeniu tej karty, sporządzeniu nowej karty ewidencyjnej zabytku, o zamiarze wyłączenia karty ewidencyjnej zabytku z wojewódzkiej ewidencji zabytków lub o wyłączeniu tej karty wojewódzki konserwator zabytków zawiadamia niezwłocznie właściciela lub posiadacza zabytku albo nieruchomości lub rzeczy ruchomej, która przestała być zabytkiem.

MAZOWIECKI WOJEWÓDZKI
KONSERWATOR ZABYTEKÓW

/-/

Marcin Dawidowicz
/podpisano elektronicznie/

Załączniki:

1. Karta ewidencyjna

Otrzymują:

1. Miasto Stołeczne Warszawa, pl. Bankowy 3/5, 00-950 Warszawa
2. Narodowy Instytut Dziedzictwa, ul. Kopernika 36/10, 00-924 Warszawa
3. Aa (WRD MW)

Do wiadomości:

1. Urząd Dzielnicy Wawer m.st. Warszawy, ul. Żegańska 1, 04-713 Warszawa
2. Biuro Stołecznego Konserwatora Zabytków Urzędu m.st. Warszawy, ul. Nowy Świat 18/20, 00-373 Warszawa

Kwalifikowany podpis elektroniczny ma skutek równoważny podpisowi własnoręcznemu (art. 25 ust. 2 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylające dyrektywę 1999/93/WE).

Niniejszy wydruk pisma, na podstawie art. 39³ kodeksu postępowania administracyjnego, nie wymaga podpisu odrębnego. Pismo zostało wydane w formie dokumentu elektronicznego przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego i podpisane kwalifikowanym podpisem elektronicznym. Wydruk pisma stanowi dowód tego, co zostało stwierdzone w piśmie wydanym w formie dokumentu elektronicznego. Imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe osoby, która pismo podpisała, a także identyfikator pisma nadawany przez system teleinformatyczny, za pomocą którego pismo zostało wydane – w załączeniu.